

ikke dermed sige, at jeg vil give Hans Majestæt et saadant Raad, men jeg holder blot Billeder frem for de Herrer, som ere fuldkomment berettigede til at stilles i Modstaaing til de mange fra Birkeligheden sjerne Billeder, som det ærede Udvalg har fremsøgt. Det ærede Udvalg siger fremdeles: „Holfstenerne syntes at være blandt de ivrigste tydske Genhedsmænd før og under Begivenhederne i 1848“. Det maa jeg paa det Bestemteste benægte; det have Holfstenerne ikke syntes; nogle af de værste Genhedsmænd i Frankfurt have været fra Holfsteen — men de have iøvrigt ogsaa været fra Slesvig —, der har været Separatister af det værste Slags i Holfsteen, som have anmasset sig Regjeringens Tøller, som have forledet Menigmand til en Tid at troe paa sig; men Menigmand i Holfsteen har ikke sympathtiseret med dem; den menige Mand i Holfsteen har ingen Sympathie, der bringer ham til at see med en større Længsel til Elben sydpaa, end til Eideren nordpaa. Det ærede Udvalg paastaar, „at der kræves en kraftig og klog Politikk“, for at tilbagetrænge denne formodede Stræben i Holfsteen efter tydske Genhed, og „at Kraften og Magten maa have en stærk politisk Organisation at støtte sig paa.“ Regjeringen kan med det ærede Udvalg erklære sig enig i, at der hører en kraftig og klog og consequent Politikk til at bringe os udaf den nærværende svævende Tilstand; det er sandt, men deraf følger ingenslunde, at vi skulle følge den Vej, som det ærede Udvalg mener man skulde gaae i Henseende til Staaelsen af den stærke politiske Organisation, som vi behøve. Regjeringen er sig fuldtvel bevidst, Hs. Majestæts Ministerium overseer ikke, at det er en stor Opgave, det har paataget sig; Hs. Majestæts Ministerium indseer fuldtvel, at det har al mulig Klogt og Kraft behov, for at løse paa en fornøftig Maade den Opgave, som er stillet det ved Kundgjørelsen af 28de Januar d. A.; Hs. Majestæts Regjering føler ogsaa, at den ved Udførelsen heraf vil trænge til Rigsdagens Bistand, men netop, naar man vil give Udvalget Ret i, at en stærk og klog Politikk er nødvendig, saa troer jeg ogsaa, at det ærede Udvalg vil understøtte Ministeriet og ønske, at Rigsdagen

deri vil støtte det, og ikke lægge det Hindrinder i veien. Det ærede Udvalg udtaler kort efter, at den nærværende Genhed i Monarchiet har ikke anden Støtte end Kongen og Geheimestaatsraadet, og denne Støtte kan ikke anses stærkere nu end i Absolutismens Dage. Jeg vil dog tillade mig at troe, at det danske Monarchies Genhed støtter sig til noget Mere endnu end blot til Kongen og det Geheimestaatsraad, naaget disse vistnok allerede ere Momenter, med hvilke andre Lande ret, godt vide at kunne behjælpe sig. Det vil dog ikke kunne benægtes, at vi have hele det kongelige Huus tilfælles; det vil heller ikke kunne benægtes, at Monarchiet har Hær og Flaade tilfælles; det vil heller ikke kunne nægtes, at vi have Statsgjæld tilfælles (Latter.). Ja, der er Mange af de Herrer, som lade haant om Statsgjælden i denne Henseende, men jeg beder de Herrer være forvissede om, at netop den fælles Statsgjæld er Noget af det, som meest bidrager til at bevirke Sammenhold imellem de forskjellige Landsdele, derom kan Ingen have stærkere Overbeviisning end jeg, thi jeg har havt praktiske Beviser derpaa. Troe De mig, mine Herrer! vi havde ikke gjort Raan i England paa den Tid, vi ellers ikke vidste, hvor vi skulde skaffe de fornødne Penge til Oprørets Kuelse, naar vi ikke havde havt en for hele Monarchiet fælles Statsgjæld. Men, der er noget Andet, der sammenholder det danske Monarchie og lader det fremtræde som en Genhed, end blot de Momenter, Udvalget har nævnt, og som jeg har tilladt mig at supplere, det er den Tradition, som knytter sig til et ældgammelt Rige; det er saaledes af hele Europa ikke blot anerkjendt som noget Bestaaende, men som Noget, det europæiske Ligevægtsystem ikke kunde undvære, som noget Nødvendigt for Europa, at der er et dansk Monarchie; dette er en Sammenholds-kraft, ligesaa væsentlig som den, der kan fremkomme ved, at en fælles Constitution bliver givet. Jeg skal ikke underkjende Bevidningen af en fælles Constitution; jeg skal ikke benægte, at Tilblivelsen af en saadan end mere vil styrke det danske Monarchies Sammenholds-kraft og firkte det mod indre Intriguer og ydre Farer; men paa den anden Side ville de Herrer heller ikke